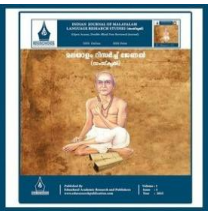
INDIAN JOURNAL OF MALAYALAM LANGUAGE RESEARCH STUDIES (സംസ്കൃതി)
(Open Access, Double-Blind Peer Reviewed Journal)
ISSN Online: 3108-1924 ISSN Print: 3139-4558

സോഷ്യൽ മീഡിയ കാലത്തെ മലയാള കവിത

Smitha Joseph

Headmistress, St.Joseph's Anglo-Indian Girls' Higher Secondary School

Article information

Received: 19th January 2026
Received in revised form: 9th February 2026
Accepted: 3rd March 2026
Available online: 28th April 2026

Volume: 2
Issue: 2
DOI: https://doi.org/10.63090/IJMLRS/3108.1924.0026

Abstract

In the first decades of the 21st century, social media platforms have brought profound changes to the creation, distribution, and reception of Malayalam poetry. Digital spaces like Facebook, Instagram, and blogs have created new venues for poetry, bypassing the traditional publishing system. This paper analyzes the evolution of Malayalam poetry in the social media era, democratization, quality debates, meme poetry, the spoken word movement, and the blog-to-book transition. The aim of this study is to examine the changes that digital technology has brought about in the aesthetic and social dimensions of Malayalam poetry.

സാരാംശം

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ മലയാള കവിതയുടെ സൃഷ്ടി, വിതരണം, സ്വീകരണം എന്നിവയിൽ അഗാധമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റഗ്രാം, ബ്ലോഗുകൾ തുടങ്ങിയ ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങൾ പരമ്പരാഗത പ്രസാധന വ്യവസ്ഥയെ മറികടന്ന് കവിതയ്ക്ക് പുതിയ വേദികൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രബന്ധം സോഷ്യൽ മീഡിയ യുഗത്തിലെ മലയാള കവിതയുടെ രൂപപരിണാമം, ജനാധിപത്യവൽക്കരണം, ഗുണമേന്മാ സംവാദങ്ങൾ, മീം കവിത, സ്പോക്കൺ വേഡ് പ്രസ്ഥാനം, ബ്ലോഗ്-ടു-ബുക്ക് പരിവർത്തനം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ മലയാള കവിതയുടെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരവും സാമൂഹികവുമായ മാനങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണ് ഈ പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

പ്രധാന വാക്കുകൾ:- സോഷ്യൽ മീഡിയ, മലയാള കവിത, ഡിജിറ്റൽ സാഹിത്യം, ഫേസ്ബുക്ക് കവിത, ഇൻസ്റ്റഗ്രാം കവിത, സ്പോക്കൺ വേഡ്, മീം കവിത

ആമുഖം

സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വികാസം മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും അഗാധമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സാഹിത്യ സൃഷ്ടിയും അതിന്റെ വിതരണവും ഈ മാറ്റത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. മാർക്ക് വാർഷൗവർ നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, സാങ്കേതികവിദ്യ സാമൂഹിക ഉൾച്ചേർക്കലിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉപകരണമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.[1] ഇന്ത്യയിൽ പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലുള്ള ഇന്റർനെറ്റ് ഉപയോഗം അതിവേഗം വളരുകയാണ്. 2017-ലെ കെപിഎംജി-ഗൂഗിൾ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം, ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലുള്ള ഇന്റർനെറ്റ് ഉപയോക്താക്കളുടെ എണ്ണം ഇംഗ്ലീഷ് ഉപയോക്താക്കളെ മറികടക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.[2]

കേരളത്തിൽ സ്മാർട്ട്ഫോണുകളുടെയും ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും വ്യാപനം മലയാളത്തിലുള്ള ഡിജിറ്റൽ ഉള്ളടക്ക സൃഷ്ടിയെ ഗണ്യമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സോഷ്യൽ മീഡിയ കവിത എന്ന പ്രതിഭാസം മലയാളത്തിൽ ശക്തമായ സാന്നിധ്യമായി മാറിയത്.

പരമ്പരാഗതമായി, മലയാള കവിത അച്ചടി മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ് വായനക്കാരിലേക്ക് എത്തിയിരുന്നത്. ലിറ്റിറി മാഗസിനുകൾ, കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ, പത്രങ്ങളിലെ സാഹിത്യ പേജുകൾ എന്നിവയായിരുന്നു പ്രധാന വേദികൾ. എന്നാൽ 2010-കളുടെ ആരംഭം മുതൽ ഈ ചിത്രം സമൂലമായി മാറി. ഫേസ്ബുക്ക് ഗ്രൂപ്പുകളും ബ്ലോഗുകളും ഇൻസ്റ്റഗ്രാം പേജുകളും കവിതയുടെ പുതിയ ആവാസവ്യവസ്ഥകളായി മാറി. കവികൾക്ക് പ്രസാധകരുടെ അനുമതിയോ നിരൂപകരുടെ അംഗീകാരമോ കാത്തുനിൽക്കാതെ നേരിട്ട് വായനക്കാരിലേക്ക് എത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഇത്.

കെ. സച്ചിദാനന്ദൻ, ആധുനിക മലയാള കവിതയെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ, കവിതയുടെ രൂപപരിണാമം സാമൂഹിക മാറ്റങ്ങളുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.[3] ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിൽ ഈ രൂപപരിണാമം കൂടുതൽ ത്വരിതഗതിയിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഈ പഠനം ഈ പരിവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധ മാനങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

ഡിജിറ്റൽ യുഗത്തിലെ കവിതയുടെ രൂപപരിണാമം

ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യ സാഹിത്യ സൃഷ്ടിയുടെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ മാറ്റം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അച്ചടി മാധ്യമത്തിൽ നിന്ന് ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമത്തിലേക്കുള്ള ഈ പരിവർത്തനം കവിതയുടെ രൂപത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും സ്വീകരണ രീതിയിലും വ്യക്തമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജയ് ഡേവിഡ് ബോൾട്ടറും റിച്ചാർഡ് ഗ്രൂസിനും അവരുടെ റിമീഡിയേഷൻ സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതുപോലെ, പുതിയ മാധ്യമങ്ങൾ പഴയ മാധ്യമങ്ങളെ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും പുനർരൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.[4]

മലയാള കവിതയുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ രൂപപരിണാമം പല തലങ്ങളിൽ പ്രകടമാണ്. ആദ്യമായി, കവിതയുടെ ദൈർഘ്യം ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സോഷ്യൽ മീഡിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളുടെ സ്ക്രോളിംഗ് സ്വഭാവം ഹ്രസ്വ കവിതകൾക്ക് മുൻഗണന നൽകുന്നു. നാലോ അഞ്ചോ വരികളിൽ ഒതുങ്ങുന്ന കവിതകൾ ഫേസ്ബുക്കിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ നേടുന്നു. ഇത് ഹൈക്കു, ടങ്ക, മൈക്രോ പോയട്രി തുടങ്ങിയ ഹ്രസ്വ രൂപങ്ങളോട് സാമ്യമുള്ള ഒരു പ്രവണത സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി, ദൃശ്യ-പാഠ സംയോജനം ഒരു പ്രധാന സവിശേഷതയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇൻസ്റ്റഗ്രാമിൽ കവിതകൾ ചിത്രങ്ങളുമായി ചേർത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതി വ്യാപകമാണ്. കാൻവ പോലുള്ള ഡിസൈൻ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് കവിതകൾക്ക് ദൃശ്യ ഭംഗി നൽകുന്ന പ്രവണത ശക്തമാണ്. ഇത് കവിതയുടെ ടൈപ്പോഗ്രാഫിക് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകുന്നു. എൻ. കാതറിൻ ഹെയ്ൽസ് ഡിജിറ്റൽ ടെക്സ്ച്വാലിറ്റിയെക്കുറിച്ച് നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, ഡിജിറ്റൽ പാഠങ്ങൾ അച്ചടി പാഠങ്ങളിൽ നിന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായി വ്യത്യസ്തമാണ്.[5]

മൂന്നാമതായി, കവിതയുടെ ഇന്ററാക്ടിവ് സ്വഭാവം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. വായനക്കാർക്ക് കവിതയ്ക്ക് ലൈക്ക് ചെയ്യാനും കമന്റ് ചെയ്യാനും ഷെയർ ചെയ്യാനും കഴിയുന്ന ഒരു സംവാദാത്മക ഇടമാണ് സോഷ്യൽ മീഡിയ നൽകുന്നത്. ഇത് കവിയും വായനക്കാരനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരമ്പരാഗത സാഹിത്യ നിരൂപണത്തിന്റെ ഏകദിശ സ്വഭാവത്തിന് പകരം ബഹുദിശ സംവാദമാണ് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നത്.

ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റഗ്രാം കവിതാ സംസ്കാരം മലയാളത്തിൽ

മലയാളത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയ കവിതയുടെ ഏറ്റവും ശക്തമായ വേദി ഫേസ്ബുക്ക് ആണ്. 2010-കളുടെ ആദ്യ പകുതിയിൽ മലയാളം ഫേസ്ബുക്ക് ഉപയോക്താക്കളുടെ എണ്ണത്തിൽ വൻ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായി. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ 'മലയാളം കവിത', 'കവിതയുടെ ലോകം', 'പ്രണയ കവിതകൾ' തുടങ്ങിയ ഗ്രൂപ്പുകൾ ആയിരക്കണക്കിന് അംഗങ്ങളുമായി സജീവമായി. ഈ ഗ്രൂപ്പുകളിൽ ദിവസവും നൂറുകണക്കിന് കവിതകൾ പോസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഫേസ്ബുക്ക് കവിതയുടെ ചില സവിശേഷതകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒന്ന്, പ്രണയവും വിരഹവും ഏറ്റവും ജനപ്രിയ വിഷയങ്ങളാണ്. രണ്ട്, 'ലൈക്ക്' സംസ്കാരം കവിതയുടെ

ജനപ്രിയതയുടെ ഒരു പുതിയ അളവുകോലായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മൂന്ന്, തത്സമയ പ്രതികരണങ്ങൾ കവികൾക്ക് ഉടനടി ഫീഡ്ബാക്ക് നൽകുന്നു. നാല്, കവിതയുടെ 'വൈറാലിറ്റി' എന്ന പുതിയ ആശയം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു ചില കവിതകൾ ആയിരക്കണക്കിന് ഷെയറുകൾ നേടുന്നു.

ഇൻസ്റ്റഗ്രാമിലെ മലയാള കവിതയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്. ദൃശ്യ കേന്ദ്രിതമായ ഈ പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ കവിത ചിത്രകലയുമായും ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുമായും സംയോജിക്കുന്നു. '#മലയാളംകവിത', '#കേരളം', '#കവിത' തുടങ്ങിയ ഹാഷ്ടാഗുകൾ ഉപയോഗിച്ച് കവിതകൾ വിശാലമായ പ്രേക്ഷകരിലേക്ക് എത്തുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഇൻസ്റ്റാ പോയട്രിയുടെ സ്വാധീനം മലയാള ഇൻസ്റ്റഗ്രാം കവിതയിൽ പ്രകടമാണ്. രൂപി കൗറിന്റെയും മറ്റും ഇൻസ്റ്റഗ്രാം കവിതാ മാതൃക മലയാളത്തിലും അനുകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.[6]

വാട്സ്ആപ്പ് ഗ്രൂപ്പുകളും മലയാള കവിതയുടെ വ്യാപനത്തിൽ പ്രധാന പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. കവിതാ ഗ്രൂപ്പുകൾ, സാഹിത്യ ചർച്ചാ ഗ്രൂപ്പുകൾ എന്നിവ വാട്സ്ആപ്പിൽ സജീവമാണ്. എന്നാൽ ഇവിടെ കവിതകൾ പലപ്പോഴും രചയിതാവിന്റെ പേരില്ലാതെ ഫോർവേഡ് ചെയ്യപ്പെടുന്നു എന്നത് ഒരു ഗുരുതരമായ പ്രശ്നമാണ്. ബൗദ്ധിക സ്വത്തവകാശ ലംഘനം ഡിജിറ്റൽ കവിതാ ലോകത്തെ ഒരു വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്.

കവിതയുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണവും പുതിയ കവികളും

സോഷ്യൽ മീഡിയ മലയാള കവിതയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവന അതിന്റെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണമാണ്. പരമ്പരാഗതമായി, കവിതാ പ്രസിദ്ധീകരണം ചില ദ്വാരപാലകരുടെ (gatekeepers) നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. പത്രാധിപന്മാർ, പ്രസാധകർ, നിരൂപകർ എന്നിവർ ഒരു കവിതയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ യോഗ്യത നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നു. ഹെൻറി ജെൻകിൻസ് തന്റെ പങ്കാളിത്ത സംസ്കാരം (participatory culture) എന്ന ആശയത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നതുപോലെ, ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങൾ ഉപഭോക്താക്കളെ ഉൽപ്പാദകരായി മാറ്റുന്നു.[7]

സോഷ്യൽ മീഡിയ ഈ ദ്വാരപാലക വ്യവസ്ഥയെ തകർത്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ആർക്കും ഒരു ഫേസ്ബുക്ക് പോസ്റ്റിലൂടെ കവിയാകാം. ഇത് ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നും ചെറിയ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പുതിയ ശബ്ദങ്ങൾക്ക് വേദി ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീ കവികൾ, ദലിത് കവികൾ, ട്രാൻസ്ജെൻഡർ കവികൾ തുടങ്ങി മുമ്പ് പ്രാതിനിധ്യം കുറവായിരുന്ന വിഭാഗങ്ങൾക്ക് സോഷ്യൽ മീഡിയ ശക്തമായ ഒരു വേദി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഫലം ദലിത് കവിതയുടെ ഉയർച്ചയാണ്. സോഷ്യൽ മീഡിയ ദലിത് ശബ്ദങ്ങൾക്ക് മുമ്പെങ്ങുമില്ലാത്ത ദൃശ്യത നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ജാതി വിവേചനം, അനീതി, പ്രതിരോധം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിലുള്ള കവിതകൾ ഫേസ്ബുക്കിൽ വ്യാപകമായി ഷെയർ ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇത് കേവലം സാഹിത്യപരമായ മാറ്റമല്ല, സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്.

യുവതലമുറയുടെ കവിതാ പ്രവേശനവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികളും യുവ പ്രൊഫഷണലുകളും സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ സജീവമായി കവിത എഴുതുന്നു. ഇവരിൽ പലർക്കും പരമ്പരാഗത സാഹിത്യ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ല. ഡിജിറ്റൽ നേറ്റിവുകളായ ഈ തലമുറ കവിതയെ ഒരു ദൈനംദിന ആവിഷ്കാര മാധ്യമമായി കാണുന്നു, ഉദാത്ത കലാ രൂപമായല്ല.

ഗുണമേന്മയും അളവും: ഒരു സംവാദം

സോഷ്യൽ മീഡിയ കവിതയുടെ ഗുണമേന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള സംവാദം മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്ത് ശക്തമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരു വശത്ത്, ഡിജിറ്റൽ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ കവിതയുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണം സാധ്യമാക്കിയെന്ന വാദമുണ്ട്. മറുവശത്ത്, ഗുണനിലവാര നിയന്ത്രണമില്ലായ്മ കവിതയുടെ നിലവാരത്തകർച്ചയ്ക്ക് കാരണമായെന്ന വിമർശനവുമുണ്ട്.

ഗുണമേന്മ സംബന്ധിച്ച വിമർശനങ്ങൾ പ്രധാനമായും ഈ മേഖലകളിലാണ്. ഒന്ന്, ഭാഷാ ശുദ്ധിയുടെ അഭാവം വ്യാകരണ തെറ്റുകൾ, അക്ഷരത്തെറ്റുകൾ, ഘടനാപരമായ പിഴവുകൾ എന്നിവ വ്യാപകമാണ്. രണ്ട്, ആഴമില്ലായ്മ പല സോഷ്യൽ മീഡിയ കവിതകളും ഉപരിപ്ലവമായ വികാരങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുന്നു. മൂന്ന്, അനുകരണം ജനപ്രിയ കവിതകളുടെ ശൈലി വ്യാപകമായി അനുകരിക്കപ്പെടുന്നു, ഇത് ഏകതാനതയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഈ വിമർശനത്തോട് മറ്റൊരു വീക്ഷണകോണും നിലനിൽക്കുന്നു. അച്ചടി യുഗത്തിലും മോശം കവിതകൾ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, പക്ഷേ അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ എല്ലാം ദൃശ്യമാണ് എന്നതാണ് വ്യത്യാസം. മാത്രമല്ല, ഗുണമേന്മയുടെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആരുടെ ഗുണമേന്മ? ആരുടെ മാനദണ്ഡം? എന്ന ചോദ്യങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.[8]

ആൻഡ്രൂ കീൻ തന്റെ 'ദ കൾട്ട് ഓഫ് ദ അമേച്വർ' എന്ന കൃതിയിൽ ഇന്റർനെറ്റ് സംസ്കാരത്തിലെ ഗുണനിലവാര ശോഷണത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുണ്ട്.[9] എന്നാൽ ക്ലേ ഷിർക്കി ഡിജിറ്റൽ ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ സാധ്യതകളെ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ നോക്കിക്കാണുന്നു.[10] ഈ രണ്ട് വീക്ഷണങ്ങളും മലയാള സോഷ്യൽ മീഡിയ കവിതയുടെ വിശകലനത്തിൽ പ്രസക്തമാണ്.

മീം കവിത, സ്പോക്കൺ വേഡ്, ഡിജിറ്റൽ കാവ്യ ആന്തോളജികൾ

മലയാളത്തിൽ മീം സംസ്കാരവും കവിതയും തമ്മിലുള്ള സവിശേഷമായ ഇഴചേരൽ ഒരു ശ്രദ്ധേയ പ്രതിഭാസമാണ്. ട്രോൾ മലയാളം, ഇന്റർനാഷണൽ ചളു യൂണിയൻ തുടങ്ങിയ മീം ഗ്രൂപ്പുകളിൽ കവിതാ പാരഡികൾ, കവിതാ മീമുകൾ എന്നിവ വ്യാപകമാണ്. ക്ലാസിക് കവിതകളുടെ പാരഡികൾ, സമകാലിക സംഭവങ്ങളെ കവിതാ രൂപത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന മീമുകൾ എന്നിവ ഈ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ലിൻഡ ഹച്ചിയോൺ പാരഡിയെക്കുറിച്ച് നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, പാരഡി ഒരു വിമർശനാത്മക സൃഷ്ടിപരത ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.[11]

സ്പോക്കൺ വേഡ് (spoken word) പ്രസ്ഥാനം മലയാളത്തിൽ സോഷ്യൽ മീഡിയയുടെ പ്രത്യക്ഷ ഉൽപ്പന്നമാണ്. യൂട്യൂബ്, ഇൻസ്റ്റഗ്രാം റീൽസ് തുടങ്ങിയ വീഡിയോ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ മലയാള സ്പോക്കൺ വേഡ് പെർഫോമൻസുകൾ ലക്ഷക്കണക്കിന് കാഴ്ചക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നു. ഇത് കവിതയെ ശ്രാവ്യ-ദൃശ്യ അനുഭവമാക്കി മാറ്റുന്നു. എഴുത്തിൽ നിന്ന് പ്രകടനത്തിലേക്കുള്ള ഈ മാറ്റം കവിതയുടെ അനുഭവ ഗുണത്തെ പുനർനിർവ്വചിക്കുന്നു.

ഡിജിറ്റൽ കാവ്യ ആന്തോളജികൾ മറ്റൊരു ശ്രദ്ധേയ പ്രവണതയാണ്. ഫേസ്ബുക്ക് കവിതാ ഗ്രൂപ്പുകൾ അംഗങ്ങളുടെ കവിതകൾ ഇ-ബുക്ക് ആന്തോളജികളായി സമാഹരിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പ്രവണത ശക്തമാണ്. കിൻഡിൽ ഡയറക്ട് പബ്ലിഷിംഗ്, നോഷൻ പ്രസ്, ആമസോൺ സെൽഫ് പബ്ലിഷിംഗ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകൾ ഇത് സുഗമമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഡിജിറ്റൽ ആന്തോളജികൾ പരമ്പരാഗത പ്രസാധന വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ബദൽ മാതൃക മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഡിജിറ്റൽ ആന്തോളജികളുടെ ഗുണമേന്മ വ്യത്യസ്തമാണ്. ചിലത് ഉയർന്ന നിലവാരം പുലർത്തുമ്പോൾ മറ്റു ചിലത് വളരെ മോശമാണ്. എഡിറ്റോറിയൽ മേൽനോട്ടത്തിന്റെ അഭാവം ഇതിന് ഒരു കാരണമാണ്. എങ്കിലും, ഈ പ്രവണത മലയാള കവിതയുടെ ഡിജിറ്റൽ ആർക്കൈവിംഗിന് സഹായകമാകുന്നുണ്ട്.

ബ്ലോഗ്-ടു-ബുക്ക് പരിവർത്തനം: ഡിജിറ്റലിൽ നിന്ന് അച്ചടിയിലേക്ക്

മലയാള ബ്ലോഗോസ്ഫിയറിന്റെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടം 2005-2012 കാലയളവിലായിരുന്നു. ബ്ലോഗർ, വേഡ്പ്രസ് തുടങ്ങിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമുകളിൽ നൂറുകണക്കിന് മലയാള കവിതാ ബ്ലോഗുകൾ സജീവമായിരുന്നു. ഈ ബ്ലോഗുകളിലൂടെ ഉയർന്നുവന്ന ചില കവികൾ പിന്നീട് അച്ചടി പ്രസാധന ലോകത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ഇത് 'ബ്ലോഗ്-ടു-ബുക്ക്' എന്ന പ്രവണതയുടെ ഭാഗമാണ്.[12]

ബ്ലോഗ്-ടു-ബുക്ക് പരിവർത്തനം പല തലങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ്. ഒന്ന്, ഇത് ഡിജിറ്റൽ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ സാധുതയെ (legitimacy) സ്ഥാപിക്കുന്നു. രണ്ട്, ഡിജിറ്റൽ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ശാശ്വതത്വം ഉറപ്പാക്കുന്നു ബ്ലോഗുകൾ ഇല്ലാതാകാം, എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങൾ നിലനിൽക്കും. മൂന്ന്, ഡിജിറ്റൽ-അച്ചടി ദ്വൈതത്തെ (binary) അത് മറികടക്കുന്നു.

ഫേസ്ബുക്ക് യുഗത്തിൽ ഈ പ്രവണത കൂടുതൽ ശക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഫേസ്ബുക്കിൽ ജനപ്രിയരായ കവികൾ അവരുടെ കവിതകൾ പുസ്തകമാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന രീതി ഇപ്പോൾ സർവ്വസാധാരണമാണ്. ഓൺ-ഡിമാൻഡ് പ്രിന്റിംഗ് സാങ്കേതികവിദ്യ ഇത് സാമ്പത്തികമായി സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചെറിയ പ്രസാധന സംരംഭങ്ങൾ (micro-publishers) സോഷ്യൽ മീഡിയ കവികളുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ സജീവമാണ്.

എന്നാൽ ഈ പരിവർത്തനം സങ്കീർണ്ണമാണ്. ഡിജിറ്റൽ ഇടത്തിൽ ജനപ്രിയമായ ഒരു കവിത അച്ചടി രൂപത്തിൽ അതേ സ്വീകാര്യത നേടണമെന്നില്ല. ഡിജിറ്റൽ സ്വീകരണത്തിന്റെ ഇന്ററാക്ടിവ് ഘടകങ്ങൾ — ലൈക്കുകൾ, കമന്റുകൾ, ഷെയറുകൾ — അച്ചടി രൂപത്തിൽ ലഭ്യമല്ല. ഇത് വായന അനുഭവത്തെ തന്നെ മാറ്റുന്നു.

ഉപസംഹാരം

സോഷ്യൽ മീഡിയ മലയാള കവിതയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവ് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിതയുടെ സൃഷ്ടി, വിതരണം, സ്വീകരണം എന്നീ മൂന്ന് തലങ്ങളിലും അഗാധമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനാധിപത്യവൽക്കരണം, പുതിയ ശബ്ദങ്ങളുടെ ഉയർച്ച, രൂപപരിണാമം, ദൃശ്യ-പാഠ സംയോജനം, ഇന്ററാക്ടിവിറ്റി എന്നിവ ഈ മാറ്റത്തിന്റെ പ്രധാന മാനങ്ങളാണ്.

ഗുണമേന്മ vs അളവ് സംവാദം തുടരുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമങ്ങൾ മലയാള കവിതയ്ക്ക് പുതിയ ജീവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കാനാവില്ല. മീം കവിത, സ്പോക്കൺ വേഡ്, ഡിജിറ്റൽ ആന്തോളജികൾ, ബ്ലോഗ്-ടു-ബുക്ക് പരിവർത്തനം എന്നിവയിലൂടെ കവിത പുതിയ രൂപങ്ങളും ഭാവങ്ങളും കണ്ടെത്തുകയാണ്.

വരും വർഷങ്ങളിൽ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ്, വെർച്വൽ റിയാലിറ്റി തുടങ്ങിയ പുതിയ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ കവിതയുടെ ലോകത്ത് കൂടുതൽ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും. മലയാള കവിത ഈ മാറ്റങ്ങളോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നത് ഭാവിയിലെ ഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രധാന വിഷയമായിരിക്കും. സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ മാറ്റങ്ങളെ സർഗ്ഗാത്മകമായി ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള മലയാള കവിതയുടെ കഴിവ് അതിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആവർത്തിച്ച് തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.[13]

അവലംബങ്ങൾ

1. Warschauer, Mark. *Technology and Social Inclusion: Rethinking the Digital Divide*. Cambridge, MA: MIT Press, 2004.
2. KPMG and Google. *Indian Languages: Defining India's Internet*. April 2017.
3. Satchidanandan, K. *Indian Literature: Positions and Propositions*. New Delhi: Pencraft International, 1999.
4. Bolter, Jay David, and Richard Grusin. *Remediation: Understanding New Media*. Cambridge, MA: MIT Press, 1999.
5. Hayles, N. Katherine. “Electronic Literature: What Is It?” The Electronic Literature Organization. January 2, 2007. https://eliterature.org/pad/elp.html.
6. Kaur, Rupi. *Milk and Honey*. Kansas City: Andrews McMeel Publishing, 2015.
7. Jenkins, Henry. *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*. New York: New York University Press, 2006.
8. Satchidanandan, K., ed. *Indian Poetry: Modernism and After — A Seminar*. New Delhi: Sahitya Akademi, 2001.
9. Keen, Andrew. *The Cult of the Amateur: How Today’s Internet Is Killing Our Culture*. New York: Doubleday, 2007.
10. Shirky, Clay. *Cognitive Surplus: Creativity and Generosity in a Connected Age*. New York: Penguin Press, 2010.
11. Hutcheon, Linda. *A Theory of Parody: The Teachings of Twentieth-Century Art Forms*. New York: Methuen, 1985.
12. Walker Rettberg, Jill. *Blogging*. 2nd ed. Cambridge: Polity Press, 2014.
13. Satchidanandan, K., ed. *Indian Poetry: Modernism and After — A Seminar*. New Delhi: Sahitya Akademi, 2001.